

розумінням і великою кількістю картинок з пригнічуючими пейзажами, словами про безвихідь, захоплюють увагу підлітків. Особливо на молодих людей впливає час, який творці груп обирають для спілкування зі своїми жертвами – 4:20. Цей час дуже зручний для адміністраторів, адже батьки сплять, а свідомість дитини знаходиться між сном і реальністю. В цю мить зловмисники надають вказівки: «Все, що відбувається – сон. Вийди на дах, крокуй з нього – та прокинься».

Для попередження потрапляння підлітків в дані спільноти рекомендуємо: приділяти більше уваги психологічному стану дитини, перевіряти подряпину на шкірі, особливо у вигляді кита, перевіряти записи у соціальних мережах, звертати увагу на друзів і намагатися заповнити вільний час дитини продуктивною діяльністю (наприклад, відвідування різноманітних гуртків, секцій за інтересами).

Отже, можна виділити такі особливості впливу соцмереж як маніпулювання, навіювання, наслідування, які представляють негативну сторону всесвітньої мережі та захоплюють підлітків. Саме тому батькам потрібно бути пильними, обмежувати час проведення дітей в Інтернеті і, найголовніше, подавати позитивний приклад наслідування для підростаючого покоління.

Список літератури

1. Навчальні матеріали онлайн «Психологія підліткового віку» // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/12810419/psihologiya/psihologiya_pidlitkovogo_viku

*Науковий керівник: Доценко Л.В.,
канд. психол. наук, доцент*

УДК 159.972 (043.2)

Курасова А.Т.

Національний авіаційний університет, Київ

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПАТОЛОГІЧНИХ ПРОЯВІВ ПСИХІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЛЮДИНИ

Проблема встановлення норми і патології виступає однією з основних в клінічній психології. За показниками ВООЗ, майже чверть населення нашої планети має психічний або поведінковий розлад. В науковій літературі термін «психічні розлади» трактується як патологічні стани, що характеризуються порушенням когнітивної, емоційної, поведінкової та особистісної сфери.

Означені прояви психічного стану особистості викликаються змінами у структурі або функції головного мозку. Факторів, що впливають на це можна розділити на дві групи: зовнішні (екзогенні) та внутрішні (ендогенні). Так, до перших належать виробничі отрути, наркотичні та отруйні речовини, алкоголь, радіоактивні хвилі, мікроби і віруси, психологічні та черепно-мозкові травми, судинні захворювання головного мозку, гострий або хронічний емоційний стрес; до других – генні захворювання, спадкові захворювання, які можуть передаватися у спадок в зв'язку з травмованим геном.

Означені фактори здатні викликати певні розлади, що супроводжуються швидкою зміною настроїв, підвищеною стомлюваністю, неадекватною реакцією на зовнішні фактори, порушенням сприйняття дійсності і себе, безсонням, переляком, тривожністю, що призводить до появи нав'язливих ідей і фобій.

Найбільш поширеними видами психічних розладів є фобії, депресії, шизофренія, епілепсія, маніакально-депресивний психоз, залежність від алкогольних і психоактивних речовин, невроз, істерія, емоційні та поведінкові патології.

Причинами появи зазначених патологій часто стають специфічні психологічні чинники: особливі цінності і установки, що культивуються в родині, на основі яких здійснюється формування схильності до розладів емоційної сфери. При цьому, особливу небезпеку несуть такі патології (епілепсії, енцефаліти), при яких спостерігається афективна в'язкість (інертність, ригідність) у поєднанні зі схильністю до концентрації насамперед на неприємних переживаннях. Так, при епілепсії афективна в'язкість поєднується з афективною збудливістю, схильністю до бурхливих неадекватних емоційних реакцій. Все це може виявляється в надмірній вразливості, фіксації на неприємностях, злопам'ятності, мстивості.

Паталогічна злопам'ятність – неадекватно тривале переживання людиною травмуючої ситуації з увялненням про помсту. Однак, на відміну від мстивості, таке переживання не обов'язково реалізується в дії, але може зберігатися впродовж багатьох років, часом усе життя, перетворюючись іноді на нав'язливу мету.

Садизм – патологічна емоційна властивість особистості, що виражається в переживанні задоволення від жорстокості по відношенню до інших людей. Діапазон садистських актів дуже широкий: від докорів і словесних образ до жорстокого побиття із завданням важких тілесних ушкоджень. Можливо навіть убивство із хтивих спонукань.

Мазохизм – схильність до отримання сексуального задоволення лише при приниженнях і фізичному стражданні (побиття, укуси тощо), яких заподіює сексуальний партнер.

Садомазохизм – поєднання садизму й мазохізму.